

то тръгнали, ламята му се помолила:

– Да не ходя, бе!

– Защо? Аз как дойдох у Вас? Хайде!

А ламята му се молила, молила.

– Хайде, нека хората да не ни гледат! Остави ни тук! Нека да не ходим!

– Хайде... щом казваш! Не идвайте у дома. Отивайте си!

Тъкмо да стигне у тях, срещнала го лисицата. Като видял лисицата, хукнал да бяга.

– Олелее! Олелее! Жено, излез, ма! Лисицата, ма!

Лисицата влезнала в двора. Жена му излезнала, взела брадвата: „паат-паат“ – утрепала я.

– Видя ли как я утрепах?!

– Ай, ма! Аз се страхувам от нея, ма! От ламята не ме е страх, но от нея... – похвалил се той.

